

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 27. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1183.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Og det skedte efter mange Aars Forløb, da var Eli Ypperstepræst; han var af Aarons Børn, og tjente i Guds Helligdom. Men det havde saadan Skik med Herrens Helligdom iblandt Israels Børn, at der Mose var hos Herren paa Sinai Bjerg, da saae han en Lignelse af de himmelske Ting, og Herren befoel ham, at han skulde bygge en Helligdom efter den Lignelse, som saaes af ham paa Bjerget. Den skulde laves som en Kiste af kosteligt, dyrebart Træ, og Ark skulde være dens Navn, til et Tegn, at ligesom Noa blev frelst udi Arken, der Syndflodens Vande gik hen over Jorden, saa skulde og Israels Børn, naar de holdt den Guds Pagt, som lagdes i Arken, frelses fra den aandelige og evige Død, som Synden forskyldte. Over den Ark skulde reises en Stol af det reneste Guld, og Naadestol skulde den hede, til Tegn, at Menneskens Børn havde ei deres Dyd og Retfærdighed, men kun Guds Naade at takke for Frelsen. Over den Stol vilde Herren lade sin Herlighed skinne, og tale derfra til sit Folk ved Mose, og Aaron Guds Ypperstepræst, og ved Aarons Sæd, Hans salvede Præster, alt til et Tegn, at Herren ikkun vilde kiendes ved dem, som bøiede Hjertet ydmygelig for Ham, og søgte Hans Naade, Alt til 28et Forbillede af den Frelser, som engang skulde komme med Guds Herlighed i sit Aasyn, og tale til Folket Guds gode Ord, og gjøre dem Vei til Guds Naade. Denne Guds Helligdom var til at føre og flytte med Folket, som vandrede, til et Tegn, at Herren er nær hos alle dem, som kalde paa Ham i Sandhed, og til et Tegn, at Guds Børn have hernede ei blivende Sted. Men naar de hvilede, da stod Helligdommen under en kostelig Telt, og Ingen uden Præsten maatte indgaa deri, men udenom vare store Forgaarde, og der skulde Dyrene slagtes, hvilke Herren befalede dem at offre til Tegn, at Menneskens Børn havde alle ved Synden forskyldt den evige Død, og kunde ei frelses, uden naar Een gik i Døden for dem, og udgød sit uskyldige Blod til deres Synders Forladelse. Den Telt over Arken kaldtes Tabernaklet, og der Israels Børn bleve mægtige i Canaans Land, da blev den sat i Silo, i Ephraims Arv, og der tjente Eli for Herrens Ansigt, alt som hans Fædre. 2 Moseb. 25-31. Josvab. 18. 1 Samuels Bogs 1.